

approval of the monitoring operations and controlled Procedure poll commissioners, officers and / or employees of the taxpayer on transfer pricing]. Resolution on 2015, August 14, 706. Retrieved from <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/z1055-15>.

3. Vilkova E. S. (2011). Nalohovoe planirovaniye [Tax planning]. Moskva: Yzdatel'stvo Yurayt, 639 p.

4. Action Plan on Base Erosion and Profit Shifting. Retrieved from <http://oecd.ru/zip/2313338e.pdf>

5. Final commission recommendation of 6.12.2012 on aggressive tax planning. Retrieved from www.ec.europa.eu

6. Bilets'ka H. M. (2013). Okremi aspekty zastosovannya sudoviykh doktryn pry rozkrytti podatkovykh zlochyniv: svitovi ta istorichni tendentsiyi [Certain aspects of judicial doctrines in the disclosure of tax crimes: global and historical trends]. *Finansove pravo – Financial Law*, Vol. 24 (2), pp. 4–6.

7. Brekhov S.S., Zadorozhnyia L.A. (2016). Peredumovy ta napryamy protydyi APP v Ukrayini [Background and directions counter to Ukraine APP]. *Fiskal'na polityka v umovakh makroekonomichnoyi stabilizatsiyi* [Fiscal policy in terms of macroeconomic stabilization]. Irpin' 2016, 21–31 May: NDI fiskal'noyi polityky, pp. 70-72. Retrieved from <http://ndi-fp.asta.edu.ua/thesis/235/>

8. Souncil Directive laying down rules against tax avoidance practices that directly affect the functioning of the internal market. Retrieved from http://www.consilium.europa.eu/register/en/content/out/?&typ=ENTRY&i=ADV&DOC_ID=ST-10539-2016-COR-1

9. Dealing Effectively with the Challenges of Transfer Pricing Retrieved from <http://www.oecd.org/site/ctpfta/49428070.pdf>

10. OECD Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations 2010 (Ukrainian version) Retrieved from http://www.keepeek.com/Digital-Asset-Management/oecd/taxation/oecd-transfer-pricing-guidelines-for-multinational-enterprises-and-tax-administrations-2010_9789264196438-uk#.V-DoNYiLTcs

11. Study on Structures of Aggressive Tax Planning and Indicators: Final Report/TAXATION PAPERS Taxation and Customs Union Working Paper, Vol. 61, 2015. Retrieved from http://linklaters.de/fileadmin/redaktion/Steuerrecht/Gesetzesmateralien/ATAP/20160128_ATA_Studie_Aggressive_Tax_Planning.pdf

УДК 336.14:352

А. О. Пелехатий

кандидат економічних наук,

науковий співробітник

ДУ «Інститут регіональних досліджень

імені М. І. Долішнього НАН України», м. Львів

ФІНАНСОВА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ БЮДЖЕТІВ ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД: ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ПОДОЛАННЯ

Розглянуто основні проблеми, які виникають на шляху оптимізації доходної політики місцевих бюджетів об'єднаних територіальних громад в Україні в умовах децентралізації. Зазначено основні податкові надходжень, які формують бюджет об'єднаної територіальної громади. Визначено низку проблем, котрі супроводжують справляння податків та зборів до бюджету громади. Задекларовано основні напрямки зміцнення фінансової самостійності та спроможності місцевих бюджетів. Прописано способи забезпечення співпраці з громадою та вияву соціальної відповідальності підприємницькими структурами.

Ключові слова: об'єднані територіальні громади, місцеві бюджети, податки та збори, фінансова спроможність, соціальна відповідальність бізнесу.

Pelekhatty A. FINANCIAL INDEPENDENCE BUDGET UNITED TERRITORIAL COMMUNITIES: MAIN PROBLEMS AND THEIR SOLUTION

The main problems that arise in the way of optimizing the revenue policy of local budgets combined local communities in Ukraine in terms of decentralization. Outlines the tax revenues that form the combined budget of the local community. A number of problems that accompany the collection of taxes and duties to the community budget. The main areas of strengthening financial autonomy and capacity of local budgets. It was ordered ways to ensure cooperation with the community and the manifestation of social responsibility of business entities.

Keywords: merged municipalities, local budgets, taxes and fees, financial viability, social responsibility.

Формування спроможних територіальних громад, як результат адміністративно-територіальної реформи та децентралізації, передбачає фінансову незалежність місцевих бюджетів даних локальних утворень. Основою фінансової спроможності відповідних місцевих бюджетів визначено розширення та оптимізацію доходної бази, ефективне використання та управління якою забезпечить

стабільні та достатні надходження до бюджетів об'єднаних громад.

Метою статі є визначення основних проблем при справлянні податкових надходжень до місцевих бюджетів та надання пропозицій щодо покращення їх фінансової самостійності.

Здійснення бюджетної децентралізації в Україні має ряд певних позитивних зрушень, однак

можливості реформи місцевого самоврядування прямо залежать від проведення бюджетно-фіскальної реформи, основною метою якої повинно стати усунення неточностей та проблем, які існують при справлянні податків та зборів та покращення фінансової самостійності як місцевих так і державного бюджетів.

Основними проблемами котрі виникають на шляху оптимізації доходної політики місцевих бюджетів об'єднаних територіальних громад в Україні в умовах децентралізації є:

- розвиток вітчизняної бюджетної системи як централізованої, з високим рівнем фінансової залежності місцевих бюджетів від Державного бюджету і збереження даної тенденції надалі;

- недостатній рівень забезпеченості місцевих бюджетів їх доходної частини фінансовими ресурсами та нерівномірність її формування в різних регіонах та на локальному рівні;

- низький рівень забезпеченості фінансовими, матеріально-технічними та інфраструктурними ресурсами органів місцевого самоврядування та відсутність відповідного рівня бюджетної забезпеченості їх відновлення та розвитку;

- обмеження органів місцевого самоврядування в питанні пошуку та залучення додаткових фінансових ресурсів через наявність високого рівня бюрократизації механізмів місцевого кредитування та ускладнені умови залучення інвестиційних ресурсів як українського, так і іноземного походження.

Основним джерелом формування доходної частини місцевих бюджетів об'єднаних територіальних громад є податкові надходження, які включають: 60% надходжень податку на доходи фізичних осіб, 100% акцизного податку з реалізації підакцизних товарів, 100% податку на прибуток підприємств комунальної сфери, 100% рентної плати за користування природними ресурсами місцевого значення, 25% екологічного податку та місцеві податки та збори (податки на майно, що включають податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, транспортний податок, плату за землю; єдиний податок та збір за паркування транспортних засобів і туристичний збір). Надавши об'єднаним територіальним громадам розширені повноваження та збільшивши їхні функції, держава зобов'язалася забезпечити їх функціонування відповідними фінансовими ресурсами. Тому податки, справляння яких має забезпечити основну частку надходжень до місцевих бюджетів, виступаючи основним джерелом доходів бюджетів, потребують детальнішого дослідження та аналізу, а також визначення рівня та можливості фінансового забезпечення виконання зазначених повноважень.

Справляння податкових надходжень до місцевих бюджетів об'єднаних територіальних громад супроводжується низкою проблем:

Податок на доходи фізичних осіб

Найбільшу питому вагу в податкових надходженнях місцевих бюджетів України займає податок з доходів фізичних осіб. Сьогодні до бюджетів об'єднаних територіальних громад зараховується 60% даного фіскального платежу.

Об'єктом оподаткування податком на доходи фізичних осіб є загальний місячний (річний) оподатковуваний дохід, доходи з джерел їх походження в Україні та іноземні доходи, отримані з джерел за межами України, даний платіж виконує роль мікроекономічного стабілізатора та регулятора фінансового забезпечення розвитку громади. Відтак, існує взаємозв'язок між розвитком господарської діяльності на території об'єднаної територіальної громади та реальними доходами населення країни і громад, зокрема.

1. Відсутність чіткого підходу до формування доходної бази при оподаткуванні податком на доходи фізичних осіб.

Особливістю справляння даного фіскального платежу в Україні, яку можна виділити при дослідженні питання його фіскальної ефективності, є те, що надходження від оподаткування податком на доходи фізичних осіб практично повністю забезпечуються за рахунок вирахувань з заробітної плати. Дана ситуація – наслідок тенденцій розвитку оподаткування даним платежем впродовж більш ніж десяти років. При цьому, особливістю розвитку даного податку в сільських населених пунктах і в об'єднаних територіальних громадах, утворених станом на сьогодні, зокрема, є те, що практично 80% ПДФО - це відрахування з заробітної плати працівників бюджетної сфери. В основному оподаткуванню підлягають доходи працівників закладів дошкільної та середньої освіти, сфери охорони здоров'я, управління громадою та служб, існування яких передбачене як обов'язкове в об'єднаних громадах. Відтак, можна стверджувати про наявність таких проблем в розвитку об'єднаних територіальних громад та забезпеченню на відповідній території надходжень від оподаткування податком з доходів фізичних осіб:

- існування кругообігу коштів в громаді, котрий не здатний вплинути на розвиток, а лише забезпечує її поточне існування;

- низька інвестиційна привабливість відповідних територій;

- невідповідний рівень роботи органів місцевого самоврядування та підтримки держави в напрямку залучення суб'єктів господарювання для функціонування та розвитку на території адміністративно-територіальної одиниці;

- скорочення надходжень до місцевих бюджетів внаслідок оптимізації закладів соціального обслуговування населення (зважаючи на те, що процес децентралізації та адміністративно-територіальна реформа своїм наслідком матиме не лише формування об'єднаних територіальних громад, а й оптимізацію, внаслідок даного процесу передбачається закриття шкіл та закладів охорони здоров'я, які не відповідають вимогам, і, відповідно, зниження показників надходження податку на доходи фізичних осіб).

При аналізі особливостей оподаткування податком на доходи фізичних осіб, увагу слід приділити також питанню відповідності справляння даного податку принципу соціальної справедливості. Згідно положень Податкового кодексу, даний податковий платіж

зараховується до місцевого бюджету за місцезнаходженням юридичної особи – платника податку, що відповідає вимогам даного принципу. При цьому, ПДФО, що нараховується відокремленими підрозділами платника податку, перераховується до бюджету також за місцем розташування даного підрозділу. Натомість, часто податок сплачується до місцевого бюджету в АТО, на території якої розміщено центральний офіс підприємства. Відтак, громади, на території яких дані підприємства розміщені, недоотримують основного бюджетоутворюючого платежу.

Акцизний податок

1. Недосконалість системи адміністрування акцизного податку з реалізації суб'єктами господарювання роздрібною торгівлі підакцизних товарів та продукції.

Другим важливим бюджетоформуючим податком є акцизний податок з реалізації суб'єктами господарювання роздрібною торгівлі підакцизних товарів та продукції. Він справляється за ставкою 5% від реалізації відповідних підакцизних товарів та в обсязі 100% зараховується до місцевого бюджету. Таким чином, територіальні громади, на території яких розташовані, головним чином, автозаправні станції, отримують стабільне джерело доходів. Проте, система адміністрування даного податку сформована неефективною з недостатнім рівнем контролю за діяльністю суб'єктів господарювання - платників податку. Так, незалежно від форми проведення самих розрахунків за придбання підакцизного товару кінцевим споживачем для його використання в некомерційних цілях розрахунковим документом, на основі якого здійснюється нарахування акцизного податку, є квитанція, товарний чи касовий чек. Оскільки, згідно законодавства, в місцях, де суб'єкти роздрібною торгівлі здійснюють реалізацію підакцизних товарів, обов'язковою є наявність електронного контрольно-касового апарату або книги обліку розрахункових операцій, ведення чіткого та ефективного контролю за сплатою даного податку неможливе через високий ризик невірної подачі інформації та приховування доходів. Причиною цього є необов'язковість використання системи електронного обліку операцій з продажу, яка передбачає мінімізацію впливу людського фактору на процес формування звітності.

2. Нерівномірність формування доходів місцевих бюджетів від справляння акцизного податку з реалізації суб'єктами господарювання підакцизних товарів між місцевими бюджетами.

Основною проблемою оподаткування акцизним податком з реалізації суб'єктами господарювання підакцизних товарів є стимулювання росту соціально-економічної диференціації розвитку територіальних громад через нерівномірність розташування місць реалізації нафтопродуктів та інших паливно-мастильних матеріалів.

Місцеві податки та збори

Окрім даних податків, на сьогодні, вперше за історію розвитку податкової системи України, зростає роль місцевих податків та зборів в питанні наповнення місцевих бюджетів. Ключову роль в

цьому відведено податкам на майно, які в повному обсязі зараховуються до місцевих бюджетів. Це – податок на нерухомість, плата за землю та транспортний податок. При цьому, основною проблемою місцевих податків та зборів є низька частка надходжень від їх справляння в складі податкових доходів місцевих бюджетів. Якщо в країнах ЄС ці податки є одними з ключових бюджетоутворюючих платежів та частково визначають рівень фінансової спроможності та самостійності місцевих бюджетів, в Україні впродовж 25 років вони виступали другорядними за фіскальною вагою джерелами доходів. Хоча на даний час, внаслідок реформування, місцеві податки та збори набули дещо більшої ваги в складі податкових надходжень місцевих бюджетів, проте, не досягли рівня країн західної демократії, де фінансова незалежність місцевих бюджетів є основою розвитку держави.

Слід зазначити: внаслідок реформування сформовано новий склад місцевих податків та зборів. Відтак, їх функціонування супроводжується визначенням недоліків та проблем, які слід усунути для збільшення ефективності їх справляння. Основні проблеми наведені нижче.

1. Відсутність електронної бази даних із зазначенням нерухомого майна.

Якщо звернути увагу на податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, сьогодні він став одним з важливих джерел наповнення місцевих бюджетів з можливостями регулювання умов оподаткування даним платежем відповідно до вимог українського законодавства. Проте, проблеми з його нарахуванням досить великі. Так, на даний час існуюча електронна база даних про нерухомість характеризується неповнотою – дані є лише про 5-7% усіх нерухомих об'єктів. Всі інші дані – в паперовій формі, внаслідок чого частими є помилки та перекурчення при розрахунку податку на нерухоме майно.

2. Експлуатація житлових будинків не означає їх юридичної реєстрації, що спричиняє недоотримання коштів у бюджеті громад.

У сільській місцевості однією із основних проблем є юридично незареєстровані об'єкти житлової нерухомості, що означає наступне: місцеві бюджети недоотримують надходжень від податку на нерухомість.

3. Відношення сільськогосподарських земель за межами населених пунктів до відомства районних державних адміністрацій.

При формуванні спроможних об'єднаних територіальних громад новоутвореним місцевим радам влада зобов'язувалась передати на їх баланс землі, що знаходяться за межами населених пунктів, однак дане зобов'язання так і залишається невиконаним.

4. Нестача фінансових ресурсів для проведення нормативної грошової оцінки земель та її інвентаризації.

Проблеми існують і при адмініструванні плати за землю. Передовсім, з 1 січня 2016 року даний податковий платіж віднесено до місцевих податків та

зборів. Відповідно, саме сільськими, селищними, міськими радами та радами об'єднаних територіальних громад приймаються рішення щодо її встановлення та визначення ставок оподаткування даним податком, а також пільг з його сплати. Проте, знову ж таки, при оподаткуванні даним фіскальним платежем виникає проблема обліку та інвентаризації землі, проведення нормативної грошової оцінки земель несільськогосподарського призначення за межами населених пунктів тощо.

Як бачимо, формування податкової бази для забезпечення фінансової спроможності об'єднаних територіальних громад виконувати покладені на них функції характеризується наявністю неточностей адміністрування та проблемами подальшої соціально-економічної диференціації розвитку адміністративно-територіальних утворень на локальному рівні. Відповідно, на наступних етапах проведення реформи децентралізації та, зокрема, змін в бюджетній та податковій системах, увагу слід зосередити на питанні зміцнення фінансової самостійності та спроможності місцевих бюджетів через:

- вдосконалення системи адміністрування податків (податку на нерухомість та плати за землю) в напрямку спрощення, оптимізації та прозорості;

- забезпечення соціальної справедливості у випадку справляння податку з доходів фізичних осіб шляхом переформатування процесу зарахування надходжень від оподаткування даним податком в місцевий бюджет за місцем реєстрації особи, чиї доходи оподатковуються, та формування ефективної системи розподілу надходжень даного податку між місцевими бюджетами на основі врахування відповідних показників (чисельності населення, площі адміністративно-територіальної одиниці, частки дітей (через часткове фінансування шкіл та дошкільних навчальних закладів з місцевого бюджету) та осіб пенсійного віку);

- розширення власних джерел податкових надходжень до бюджетів об'єднаних територіальних громад;

- підвищення ефективності та прозорості використання бюджетних коштів органами місцевого самоврядування, зокрема, шляхом впровадження на місцевих рівнях системи моніторингу виконання бюджетних коштів та інформування громадськості за допомогою сучасних інформаційних технологій.

Проте, аналізуючи особливості справляння ключових бюджетотворюючих податків для розвитку об'єднаних територіальних громад, слід наголосити на необхідності формування сприятливого бізнес-середовища та залучення представників підприємництва для своєї діяльності на території адміністративно-територіального утворення, а, відтак, формування робочих місць та сплати податків до місцевого бюджету. Наявність представників підприємництва на території АТО – можливість формування співпраці органів місцевого самоврядування та громади, з одного боку, та суб'єктів підприємництва, з іншого. Саме формування практики соціальної відповідальності бізнесу стосовно громади дозволяє забезпечити швидкий та ефективний розвиток адміністративно-територіальної

одиниці через приналежність працівників-членів громади до підприємства, врахування суб'єктами господарювання та інвесторами інтересів суспільних груп та сприяння розвитку населеного пункту, в якому підприємство розташоване та функціонує.

Способами забезпечення співпраці з громадою та вияву відповідальності перед нею є:

- введення в дію корпоративних соціальних програм, які передбачають навчання та підвищення кваліфікації робітників, реалізація заходів щодо підтримки здоров'я працівників підприємства та фінансове стимулювання працівників;

- участь в житті та діяльності територіальної громади, допомога в вирішенні питань покращення та підтримки інфраструктурних об'єктів в адміністративно-територіальному утворенні.

Участь представників бізнесу в житті громади дозволяє ще й скористатися такими можливостями, як: одержання адресної допомоги громадянам, що потребують її, та підтримка громадських ініціатив та проектів розвитку АТО, а також залучення фінансування в конкретні сфери суспільного розвитку. При цьому, вигоду одержує також і підприємство, оскільки одержує відповідну репутацію та можливість формування стабільного та безпечного середовища ведення підприємницької діяльності.

Таким чином, система податків на локальному рівні і їх пряма залежність від розвитку на території АТО підприємництва та тісноти взаємозв'язків в системі «органи місцевого самоврядування – підприємство – громада» характеризує комплексність в проблемі формування та розвитку спроможних та незалежних від центру об'єднаних територіальних громад.

Список використаних джерел

1. Сторонянська І. З., Пелехатий А. О. Фінансове забезпечення розвитку територіальних громад у контексті адміністративно-територіальної реформи / І. З. Сторонянська, А. О. Пелехатий // Регіональна економіка. – 2014. - №3. – С. 228-238.
2. Сторонянська І. З., Пелехатий А. О. Напрямки модернізації фінансового забезпечення розвитку територіальних громад у контексті завдань адміністративно-територіальної реформи / І.З. Сторонянська, А.О. Пелехатий // Фінанси України. – 2014. – № 10. – С. 97–108.
3. Коломієць І. Ф., Пелехатий А. О. Напрямки удосконалення адміністрування податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки / І. Ф. Коломієць, А. О. Пелехатий // Соціально-економічні проблеми сучасного періоду: [зб. наук. пр.] / НАН України. Ін-т регіональних досліджень; редкол.: В.С. Кравців (відп. ред.). – Львів, 2015. – Вип. 1 (111). – С. 103-106. – 155 с.

References

1. Storonyans'ka I. Z., Pelekhatty A. O. (2014). Finansove zabezpechennya rozvytku terytorial'nykh hromad u konteksti administratyvno-terytorial'noyi reformy [Financial support for the development of local communities in the context of administrative-territorial reform]. *Rehional'na ekonomika - Regional Economy*, 3, pp. 228-238. [in Ukrainian].
2. Storonyans'ka I. Z., Pelekhatty A. O. (2014). Napryamky modernizatsiyi finansovoho zabezpechennya rozvytku terytorial'nykh hromad u konteksti zavdan' administratyvno-terytorial'noyi reformy [Directions modernize financial security of local communities in the context of the

tasks of the administrative-territorial reform]. *Finansy Ukrainy - Finance of Ukraine*, 10, pp. 97–108. [in Ukrainian].

3. Kolomyets' I. F., Pelekhaty A. O. (2015). Napryamky udoskonalennya administruvannya podatku na nerukhhome mayno, vidminne vid zemel'noyi dilyanky [Directions improved administration of real property, other than

land]. In V. Kravtsiv (Ed.), *Sotsial'no-ekonomichni problemy suchasnoho periodu Ukrainy [Socio-Economic Problems of the Modern Period of Ukraine]: Vol. 111(1)*. (pp. 103-106). Lviv: Institute of Regional Research of the NAS of Ukraine. [in Ukrainian].

УДК: 332.14+330.4

Н. В. Булеца

аспірант

кафедри фінансів і банківської справи

ДВНЗ «Ужгородський національний університет», м. Ужгород

МОДЕЛЮВАННЯ РЕГУЛЮВАННЯ МЕХАНІЗМУ ВИРІВНЮВАЛЬНИХ ДОТАЦІЙ

У статті розроблено модель регулювання бюджетних ресурсів за допомоги трансфертів. Модель передбачає регулювання окремих аспектів регіональної економіки шляхом перерозподілу доходів від оподаткування без залучення додаткових коштів

Ключові слова: регулювання бюджетних ресурсів; дотації вирівнювання; балансове рівняння; фіскальна децентралізація

Buletsa N. MODELING OF REGULATION OF EQUALIZATION GRANTS MECHANISM

In the article we developed a model of regulation of budget resources via transfers. The model provides the regulation of several aspects of regional economy by way of redistribution of tax revenue without mobilization of additional resources.

Key words: regulation of budget resources; equalization grants; accounting equation; fiscal decentralization

Регіональну економіку, як і будь-яку іншу, можна охарактеризувати її сильними та слабкими сторонами, можливостями та небезпеками. Отже, економічний регіональний розвиток може відбуватися шляхом підтримки сильних і нівелювання слабких сторін, використання можливостей, а також перешкоджанням чи послабленням ризиків. Враховуючи, що адміністративно регіони підпорядковано центральній загальнодержавній владі, у функції останньої також входить допомога функціонуванню регіональних економік через окреслені вище напрямки. Водночас, філософію фіскального федералізму спрямовано на зменшення регулюючих засобів центральної влади. Очевидно, при регулюванні слід намагатись максимально обмежити адміністративну складову, здійснюючи його через фінансові потоки (власне, цей аспект і є предметом пропонованого дослідження).

Проблеми розв'язання завдань підтримки та розвитку регіональних економік з урахуванням фінансової децентралізації шляхом перерозподілу коштів між регіонами та регіонами та центром за допомоги моделювання цих процесів досліджувались багатьма авторами.

Проблематикою моделювання міжбюджетних відносин в економічній системі України займалися М. Кульчицький [1], В. Семенов [2], А. Сухоруков та Ю. Харазішвілі [3], В. Хорошун [4], І. Чугунов та В. Макогон [5] та інші. Серед закордонних учених, які займалися цими питаннями, можна визначити дослідження S.Bucovetsky & M. Smart [6], P. Courant [7], С. Dziobeketal.[8], D. Hevenstone & V.Jann [9],

С. Kotsogiannis [10], J. Martinez-Vazquez & J. Boex [11], P. Mieszkowski & R. Musgrave [12], R. Shadbegian [13] тощо.

Аналіз перелічених моделей засвідчив, що при розгляді питання перерозподілу коштів через дотації й інші трансферти, не має чіткого визначення, яке стратегічне завдання цей перерозподіл вирішує, внаслідок чого не завжди зрозумілі принципи розподілу.

Постає питання, в якому руслі може здійснюватися зазначене централізоване фінансове регулювання, щоби допомогти функціонуванню та розвитку регіональної економіки? Зважаючи на лібералізацію взаємовідносин, уряду не варто втручатись у розвиток регіонів сильних сторін економіки останнього. Водночас, доцільно, використовуючи більші фінансові ресурси й організаційні можливості, підтримувати певною мірою слабкі економіки, збільшувати бюджетно-фінансову безпеку регіонів і у взаємодії з регіональною владою визначати та стимулювати економічні можливості територій.

Безперечно, і це підкреслюють різні дослідники, аби дотації були максимально ефективними, при їх визначенні слід враховувати багато чинників стан економіки в регіоні, її характер, інноваційність, історію використання дотацій тощо. Проте, на наш погляд, усі ці фактори мусять бути додатковими, уточнюючими. Основна схема розподілу, яку прописано в Бюджетному кодексі України, ст. 98, 99, ґрунтується на показнику платоспроможності регіонів